

УДК 504.75:615.85

Грищенко Г.В. головний лікар санаторію-профілакторію “Парус”, кандидат медичних наук, доцент департаменту екології МФ НаУКМА;

Грищенко Геннадій Васильович, 1950 р.н. Головний лікар санаторію-профілакторію “Парус”, кандидат медичних наук, доцент департаменту екології МФ НаУКМА. Коло наукових інтересів: проблеми альтернативної медицини, профілактика, реабілітація, подовження життя.

Біорезонансна стимуляція організму людини як альтернатива застосування хімічних лікувальних засобів

У статті висвітлено питання розробки та застосування нового прогресивного методу в лікуванні та реабілітації хворих – біорезонансної стимуляції. Показано переваги даного методу, наведено приклади позитивного використання.

The work presents a new method of treatment without medical preparation. The results of practical investigation, advantages of this method are pointed out. Investigations demonstrate, that it is ecologically safe way of cure with high level of effectiveness.

Спеціалісти вважають, що рівень здоров'я людини залежить на 20-30% від стану навколишнього середовища, на 10% – від рівня медичного обслуговування, останні 45-60% – від спадкових факторів та власного енергетичного стану організму.

Власний енергетичний стан організму, а також різнобічна система імунних та гормональних процесів підтримується на певному рівні власною інформаційно-керівною системою організму в певному частотному ритмі.

В організмі людини поряд з добре вивченою нейроендокринною системою діє ще одна інформаційно-керуюча система з центральним водієм ритму, яка реалізує частотний принцип системи саморегуляції [4].

Таким чином, між часово-просторовою структурою та функціонуванням будь-якого людського організму існує стійкий зв'язок, а біологічна упорядкованість є одночасно як структурною, так і функціональною. В цих умовах багаторівневий частотний ритм є тим зв'язуючим елементом, який синхронізує і керує усіма фізіологічними процесами, які виникають у живому організмі.

Розглядаючи будь-який живий організм як цілісну, багаторівневу саморегулюючу систему, теорія біорезонансної стимуляції (БРС) базується на існуванні у кожному організмі багатоступінчастої системи власних біологічних ритмів, які активно беруть участь в управлінні процесів системогенезу.

Відкриття конкретного біоритмологічного

механізму управління процесами життєдіяльності будувалися на уявленні будь-якого біологічного організму як багаторівневої коливальної системи, яка підтримує власну самоорганізацію за рахунок трансформації потоків зовнішньої та внутрішньої енергії.

Згідно з вищесказаним будь-який патологічний стан організму, який ми відчуваємо як хворобу, розглядається як внутрішня перебудова його біоритмічних та енергетичних параметрів, які приводять до зміни амплітудно-частотних і фахових характеристик усього ієрархічно зв'язаного функціонального ланцюга власних біоритмів.

Медична екологія вже стала повноправним розділом загальної екології. Україна в останні роки стала звалищем фармацевтичного непотребу. До нас експортують ліки, які не відповідають екологічним європейським стандартам, і тому там не використовуються.

Ось чому використання у лікувальній практиці фізіотерапевтичних апаратів стає дедалі перспективнішим у плані відновлення життєвого потенціалу людини.

Нова розробка вітчизняних вчених – апарат біорезонансної стимуляції БРС-2М, пройшовши успішну апробацію МОЗ України в 1994 р., передбачає використання біоритмологічних властивостей організму для отримання принципово нового автоколивального режиму із зовнішнім джерелом акустичної енергії, яка призводить до активізації власного біоритму тканини і організму [3]. По суті відбувається пряма трансформація зовнішньої енергії в біологічну активність тканин

організму з повним збереженням їх функціональної направленості, що у свою чергу приводить до резервного накопичення власної внутрішньої енергії АТФ-фазного комплексу і швидкому відновленні порушених функцій.

Використання методу БРС на ранніх етапах реабілітації хворих при ушкодженні кісток верхніх кінцівок дало змогу на 12% прискорити строки зрощення переломів, зменшити больовий синдром та ускладнень [2].

Позитивні результати одержані при використанні цього апарату в реабілітації хворих з цереброваскулярною патологією [1].

Хронічний обструктивний бронхіт є одним з ускладнень, які найчастіше виникають у хворих хронічними неспецифічними захворюваннями легенів. Застосування біорезонансної стимуляції у 15 хворих на неспецифічний хронічний бронхіт в умовах системного лікування у санаторію-профілакторію "Парус" дає можливість зробити власні висновки стосовно ефективності даної методи.

Щоденний вібромасаж проекцій бронхів апаратом БРС-2М на протязі 10 хв. строком 10-12 днів викликав позитивні зміни у стані здоров'я пацієнтів. У 87% хворих припинився кашель та кількість мокроти, у 92% припинилося вислуховування сухих та вологих хрипів. Більше ніж у 2,5 рази зменшилося число пацієнтів з жалобами на задиху. Після проведеного курсу лікування у хворих збільшується міжрецидивний період до 2-3 місяців, відсутні приступи бронхоспазму та приступоподібного кашлю. Нормалізуються показники зовнішнього дихання.

Таким чином, використання методу БРС у вигляді лікувального (класичного, рефлекторного, периостального, крапкового та ін.) масажу дозволяє без будь-яких хімічних засобів підвищити загальну ефективність терапії, що в свою чергу приведе до суттєвого скорочення терміну лікування та стабілізації досягнутого ефекту, а також повністю виключає можливість побічних ефектів.

Медики отримали екологічно безпечний метод лікування з досить високим ступенем ефективності.

Література

1. Вахнина Т.А. Опыт применения БРС в реабилитации больных с цереброваскулярной патологией // Тезисы докладов международной научно-практической конференции. – Ялта, 1999. – С. 166-167.
2. Гребенюшок А.М. Биорезонансная стимуляция и магнитотерапия в реабилитации пожилых пациентов с переломами костей верхних конечностей // Тезисы докладов международной научно-практической

3. Инструкция медицинского применения аппарата БРС / Комитет медтехники МЗ Украины. – Протокол № 7 от 30 мая 1994 г.
4. Кушнир А.Е., Алексеенко А.Б., Шевченко Н.И. Теоретические основы метода биорезонансной стимуляции // Тезисы докладов международной научно-практической конференции. – Ялта, 1999.